

ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਚਨ

ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਸ

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ - ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ
ਭਲਾ।”

ਅਨਮੋਲ - ਵਚਨ

ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਸ

ਜਾਰੀ ਕਰਤਾ-

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ

ਦਰਸ਼ਨ ਦਰਬਾਰ(ਯੂ.ਕੇ.)

ਗੁਜ.ਚੈਰਿਟੀ ਨੰਬਰ - 1071912(ਯੂ.ਕੇ.)

337, ਫੌਰ ਸਟੂਟ, ਐਡਮੈਟਨ, ਲੰਡਨ

ਐਨ9 ਏ ਐਨ ਯੂ

ਫੋਨ 0181-8036362, ਫੈਕਸ 0181-8038549

ਅਨਮੋਲ - ਵਚਨ

ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਸ

© ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ

ਡੇਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਸ

ਰਜਿ. ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੰਬਰ - ਐਸ-18257

ਇੰਦਰਾ ਪੁਰੀ ਲੋਨੀ ਰੋਡ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ

ਊਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਇੰਡੀਆ)

ਭੂਮਿਕਾ

ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਦੇ ਸਦਕੇ ਆਪ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਲਈ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ
ਰੱਬੀ ਤਲਾਸ਼ ਲਈ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣ
ਲਈ ਤੜਫ਼ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ
ਰੋਸ਼ਨ ਮੀਨਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਵੇਰੀ।

ਵਲੋ

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ
ਦਰਸ਼ਨ ਦਰਬਾਰ(ਯੂ.ਕੇ.).

ਰਜਿ. ਚੈਰਿਟੀ ਨੰਬਰ - 1071912(ਯੂ.ਕੇ.)

337, ਫੌਰ ਸਟੀਟ, ਐਡਮੈਟਨ, ਲੰਡਨ

ਐਨ੯ ਓ ਐਨ ਯੂ

ਐਖਾ ਰਸਤਾ ਉਦੋਂ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮਾਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਚੋਰ ਜਾਂ ਠੱਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਚੌਗੀ-ਠੱਗੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਹਬਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

* * *

ਈਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦੋਂ ਕਿਰਪਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ (ਈਸ਼ਵਰ) ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮਾਇਆ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੱਪ ਅੰਨ੍ਹਾ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ।

* * *

ਹਰ ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤਾਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਰਿਆਦਾ ਕੋਈ ਕੋਈ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

* * *

ਕਲਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਕਲਾਮ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਇਲਹਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰੇ ਦਾਤੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਿਲਕ ਮੇਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਹਾਂ।

* * *

ਹੇ ਦਾਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰਾਹ ਦਵੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਵੇ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਮਾਮ ਸੁਖ ਬਿਨਾਂ ਤਰਸਾਏ ਦੇ ਦੇ ਵਾਂਗਾ।

* * *

ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਅਖੁੱਧ ਹੈ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੀ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

* * *

'ਦਾਸ ਧਰਮ' ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਉਹ ਸਤਹ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਹਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਬਖਸ਼ਾਉਣੇ ਦਾ ਖੁੱਲਾ ਮੋਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ।

* * *

ਧਰਮ ਆਪ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

* * *

'ਦਾਸ ਧਰਮ' ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ ਮਜ਼ਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਆਪਸ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਜਖਮਾਂ ਤੇ ਮਰਹਮ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

* * *

'ਦਾਸ ਧਰਮ' ਨਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਰਨ ਇਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ।

* * *

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਦੇਖੋ।

* * *

ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਈਸ਼ਵਰ ਤੱਕ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵ ਤੱਕ ਨਹੀਂ।

* * *

ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ
ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਵੀ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ 'ਇਨਸਾਨੀਅਤਾ'।

* * *

ਆਨੰਦ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਅਰਥ ਹੈ ਸਬਰ ਅਤੇ ਸਿਦਕ।

* * *

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਠ-ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ, ਜੇ
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਡਰ ਰੱਖੋ।

* * *

ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਜਾਂ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ
ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹਦਾ ਨਾਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਾ-ਪਿਉ ਦੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।

* * *

ਧਰਮ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਦਾ ਤੇ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਮਜਹਬ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ
ਸਕਦਾ ਹੈ।

* * *

ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਜਾਂ ਸੰਤ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਬਧੰਨਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਆਉਦੇ
ਹਨ, ਉਸ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ।

* * *

ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸੋ, ਸਭ ਕੰਮ ਭੁਲਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ
ਵਿਚ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ
ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਕਹਿਣਾ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ
ਨਹੀਂ।

* * *

ਈਸ਼ਵਰ, ਰਿਖੀ ਬਾਲਮੀਕਿ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਰਾ-ਮਰਾ ਕਰਨੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ
ਕਹਿਣ ਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ

ਬਣ ਗਿਆ।

* * *

ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਝੁਕਣਾ ਤੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਗੁਨਹ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗੁਣ ਹੈ।

* * *

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਵਸ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੈ ਲਵੇਗਾ।

* * *

ਈਸ਼ਵਰ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਹਬ ਜਾਂ ਕੌਮ ਦੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਪੰਜ ਤੱਤ ਦਾ ਸਰੀਰ ਲੈ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਜੁਲਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੰਤ, ਨਥੀ ਜਾਂ ਪੀਰ ਪੈਰਿਬਰ ਵੀ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

* * *

ਰੱਬ ਨੇ ਇਕ ਹੀ ਧਰਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ 'ਇਨਸਾਨੀਅਤ' ਜਿਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਇਆ, ਸਤ, ਸੰਤੋਖ, ਅਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਵਾਸ ਹੈ।

* * *

ਸੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਣਾ ਸੁਖ-ਸੁਖ ਕੇ ਸਜਾ ਭੋਗਦੇ ਹੋ।

* * *

ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਿਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਉਸ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਦਾ ਸਵਾਮੀ

ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨਾ
ਜਾਂ ਆਪ ਭੁਖਿਆਂ ਰਹਿ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪੇਟ ਭਰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਅਸਲੀ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੈ।

* * *

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਭੇਡਾਂ ਵਰਗਾ ਹੈ
ਸੇਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਜੁਗਤੀ ਨਹੀਂ
ਬਲਕਿ ਬੇਸਮਝੀ ਜਾਂ ਭੋਲਾਪਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜੀਵਣ ਸੰਵਾਰਣ ਵਾਸਤੇ
ਆਪ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਆਪ ਲਭੋਗੇ ਤਾਂ
ਹਰ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਨੇਕ ਸਾਥੀ, ਇੱਕ ਹਮਰਾਹੀ ਤੇ ਹਮਰਾਜ ਬਣ
ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।'

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੋਂਡੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਘਰ ਵੱਲ
ਚੱਲ ਪਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਵੇ
ਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜੋਂਡੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਣ ਲੱਗ
ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਪਲ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੰਦਰੀ ਬਣਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

* * *

ਸੰਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜੀਵ ਦੇ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਜਲਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ
ਬੁਜਾਉਣ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋਂਡੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜ ਜਾਵੋਗੇ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਐਕੜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਝੈਲੀ ਨੂੰ
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਦੁਖ ਅਤੇ ਦੂਰੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

* * *

ਰੱਬ ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਦਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਤੂੰ ਲਿਖ ਦੇਵੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਦਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮ ਦਾ ਜਜਬਾ ਭਰਦਾ ਹੈ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ।

* * *

ਰੱਬ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਨਹੀਂ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

* * *

ਨਾਮੀ ਜੀਵ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ, ਇਗਾਦੇ ਅਤੇ ਨਾਮ ਕਮਾਈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਜੀਵ ਨੂੰ ਸੰਤਾ ਦੇ ਰੱਬੀ ਹੋਕਿਆਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਆਨੰਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਾਨਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਢਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਮਝਕੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਕਿਰਪਾਲ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਵਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਐਗੁਣਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
ਨਾ ਜਤਲਾਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਆਪਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ
ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

* * *

ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੋਸ਼ਣੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਕੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਤੇ ਸੱਚੀ ਅਤੇ
ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਪਾਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਜਨੂਨ, ਜਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਪੂਰਣ
ਪੁਰਖ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਵੇ। ਤਦ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਜੰਜ਼ੀਰਾਂ
ਦਾ ਫੰਦਾ ਤੇੜ ਦਵੇਰਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ ਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਦੇ
ਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓ
ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਝੌਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ
ਰੱਬੀ ਘਰ ਭਾਵ ਮੰਦਿਰ, ਮਸੀਤ, ਗੁਰੂਦਵਾਰੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਸਭ
ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ (ਸਰੀਰ) ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰੋ ਭਾਵ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਝੂਠ,
ਕਪਟ, ਫਰੇਬ ਦਾ ਕੂੜਾ ਕੱਢੋ।

* * *

ਜੋ ਜੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ
ਸੂਰਮੇ ਕਹਾਉਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨੇ।

* * *

ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀ ਕਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ।

* * *

ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਨਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ।

* * *

ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਜਦੋਂ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਵਰਖਾ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜੀਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜੀਵ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਐਗ-ਸੰਗ ਆ ਖੜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ।

* * *

ਰੱਬ ਇਨਸਾਨ ਉੱਤੇ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੁਲਮ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦਸਦਾ ਹੈ।

* * *

ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਗਦੀ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਣ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਕਰਣ ਦੀ ਛੁਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਤ ਗਰਭ ਵਿਚ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਉਲਟਾ ਲਟਕਣ ਦੀ ਸਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੀ ਡੋਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੱਚ ਸਕਦਾ।

* * *

ਅਸਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਪ-ਪੁੰਨ, ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਬੰਧਨਾ ਦਾ ਡਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਜਕ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੂਆਂ ਵਾਲੀ ਵਾਸਨਾ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਜੋ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਕੇ ਜਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮੇ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਅਟਲ ਰਾਜ ਕੇ ਵਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਫਿਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

* * *

ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜੇਕਰ ਡਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਡਰੋ।

* * *

ਮੁਹਬੱਤ ਕਾਇਰ ਨਹੀਂ ਇਨਸਾਨ ਕਾਇਰ ਹੈ। ਮੁਹਬੱਤ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਮੁਹਬੱਤ ਹੈ।

* * *

ਦਇਆ ਅਤੇ ਮਿਹਰ ਈਸ਼ਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਤੰਗ ਦਿਲੀ ਇਨਸ਼ਾਨ ਦਾ ਜਮੀਰ ਨਹੀਂ ਕੰਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ।

* * *

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਧਾਮ ਦੇ ਖੰਬੇ ਹੋ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਛੱਤ ਟਿੱਕੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਕੁ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਲਵੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਵੀ ਸਹਿਣਾ ਪੈ
ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋਸ਼ ਕੇ ਝੱਲ ਸਕੋ।

* * *

ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਝੁਕਣਾ ਜਾਂ ਝੁਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਦੂਜਿਆਂ
ਨੂੰ ਚੁਕੱਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

* * *

ਗੁਰੂ ਸੇਵਕ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਉੱਤੇ ਰੱਬੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ
ਸੰਸਾਰਿਕ ਦੁੱਖ ਦਰਿਦਰ ਤੇਆਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੁੱਖ ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ।

* * *

ਬਦੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੌਚੇ ਪਰ ਨੇਕ੍ਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ।

* * *

ਸੰਤ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜ ਕੇ ਸੱਚੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ
ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ।

* * *

ਰੱਬ ਨੂੰ ਭੁਲ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ
ਨਹੀਂ।

* * *

ਰੱਬ ਕਰਣਹਾਰ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸੰਤ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਗਲਤੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਗੁਣ ਹੈ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ।

* * *

ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਣ ਹੈ ਸ਼ਰਧਾ ਨਹੀਂ।

ਰੱਬ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

* * *

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਵੀ ਤਕਸੀਰਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਇਮਾਨ ਬਣਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

* * *

ਸੰਤਾ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਦਰ ਪੈਦੀ ਹੈ ਬੱਧੀ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਨਹੀਂ।

* * *

ਆਮ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਦੀਵੇ ਥੱਲੇ ਹਨੇਰਾ ਪਰ ਉਹ ਦੀਵੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਪਾਂਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਜਤ ਵਾਸਤੇ ਰਾਵਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਸੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਰਾਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਜਿਸ ਕੌਮ, ਮਜ਼ਹਬ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਆਪਣਾਪਨ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝੇ ਕਿ ਉਹ ਖਤਮਾ।

* * *

ਰੱਬ ਬੇ-ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾ-ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਪਰ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਇਨਸਾਨ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਉਥੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਜੀਵ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸੁਕੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦਾ

ਨਤੀਜਾ ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਤ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤੇ ਉਠਕੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸੋਚ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਸੰਸਾਰਿਕ ਜੀਵ ਸੰਤ ਸਰਣ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਧੀ, ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਨਾਲ, ਮਨ ਦੀ ਸ਼ੁਧੀ ਭਜਨ-ਬੰਦਰੀ ਜਾਂ ਰੱਬਦੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਧੀ, ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਕਰਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਖੌਫ਼ (ਡਰ) ਨਹੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।

* * *

101. ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਕ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਹ ਸੇਵਕ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਕ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ।

* * *

ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਸੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੱਚੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਸਚਾਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।

* * *

ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀਵ ਨੂੰ ਸੰਤ ਬਣਾਉਣ ਨਹੀਂ ਜੀਵਣ ਜੀਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦੱਸਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਅਤੇ ਤਕਦੀਰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਦਬੀਰ (ਜੁਗਤੀ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਕੇ ਨੇਕ ਸਰਣ ਲੈ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਬਰਾਂ (ਆਖਰੀ ਵੇਲੇ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਾਰ ਦੇ ਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੁਗਾਂ-ਜੁਗਾਤਰਾ ਤੱਕ ਚਮਕਦੇ ਰਹੋਗੇ।

* * *

ਦਾਨਸ਼ਰਮੰਦ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ।

* * *

ਪੁਰਣ ਪੁਰਖ ਸਭ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਪਿਆਰ ਵੰਡਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਬਾਂ ਦੇ ਹਿਤ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਸੰਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵੰਡਦੇ ਹਨ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਇਹਤਰਾਮ (ਇੱਜ਼ਤ) ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਜਦਾ ਨਹੀਂ।

* * *

ਕਦੀ ਵੀ ਰੱਬ ਤੋਂ ਨਾ ਫਰੋ, ਫਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ, ਮਾੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਸੌਹਬਤ ਤੋਂ ਫਰੋ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹੋ ਰੱਬ ਸਮੇਂ ਆਉਣ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਰੱਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਰੱਬਉਸਦਾ ਫਲ ਦੇ ਕੇ ਮਰਿਯਾਦਾ, ਨਿਭਾਉਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਰੱਬ ਦਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਸਚ ਦਾ ਸੰਬੰਧ (ਰਿਸ਼ਤਾ) ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਕਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

* * *

ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਹਬੀਬ ਹੈ ਰਕੀਬ ਨਹੀਂ।

* * *

ਸੰਤ ਰੱਬ ਦਾ ਘਰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ
ਲੁੱਟਕੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਭਰਦੇ ਹੋ।

* * *

ਧਰਮ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਛਾਸਲੇ ਨਹੀਂ।

* * *

ਸੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ, ਬਰਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ
ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

* * *

ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਣ ਹੈ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਗੁਨਾਹ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਹਰੀ
ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਸ਼ਵਿਕਤਾ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।

* * *

ਝੂਠ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਹਰੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਪਾਉਣ ਦੀ
ਲਾਲਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੱਚ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਮੇ
ਸਾਂ ਰੱਬੀ ਭੇਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਡਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ
ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

* * *

ਰੱਬ ਸੁਚੱਮਤਾ (ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ) ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਭ ਜੱਗੀ
ਸੰਬੰਧ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਨ।

* * *

ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਸਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ
ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰੱਬੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਨਿੱਜ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ
ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ।

* * *

ਸੰਤ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਇਕ ਐਸਾ ਅੰਗ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ
ਨੂੰ ਭਵਜਲ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁੱਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਨਾ ਤੇ ਪਾਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਾਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਰਸਤਾ ਹੈ।

* * *

ਜੋ ਆਦਮੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਚਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਵੇ
ਖਦਾ ਉਹ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹ ਖੇਲੁਕੇ
ਗੱਖ ਦਵੇਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਨਮ-ਜਨਮ ਦੀ ਮੈਲ ਧੋ ਦੇਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਵ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ
ਇਮਾਰਤ ਬਣ ਜਾਓ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਨੀਵ ਧਰਮ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਛੁੱਲ,
ਪੱਤੀਆਂ, ਟਾਹਣੀਆਂ ਬਣ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜੜ੍ਹਦਾਰ ਬੂਟਾ ਹਾਂ।

* * *

ਸੱਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਦੇ ਦਾਸੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਘਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਕਰੋ।

* * *

ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਪਰ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ
ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

* * *

ਦਾਸ ਧਰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਤੇੜਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ।
ਅਗਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ, ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਸੇਣੀ ਗਲਤ ਰਾਹ ਉਤੇ ਚੱਲੇਗੀ, ਤਾਂ
ਦਾਸ ਧਰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ
ਰਹੇਗਾ।

* * *

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਜਾਓ ਜਿਸ ਤੋਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ, ਬਲਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦ
ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਈਏ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਚਾਬੀ ਵਾਲੇ ਖਿੱਡੇਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਹਬ
ਜਾਂ ਕੌਮ ਦੀ ਚਾਬੀ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਖਿੱਡੇਣੇ ਵਾਂਗ ਉਛਲ੍ਹੱਣ
ਲਗਦੇ ਹੋ।

* * *

ਸੱਚੀ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬੱਦੀ ਖੁਦ ਰੱਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਕੇ ਅੱਗੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਚ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦਾ ਉਥੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਵੀ ਝੂਠ ਸਮਝ ਕੇ ਟਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨ ਕਮਾਕੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡਰਦੇ
ਹੋ।

* * *

ਪੁਰਨ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਰੱਬੀ ਘਰ ਤੋਂ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਆ
ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਸੰਤ ਰੱਬ ਉਤੇ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਲਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੰਨ ਮਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੋ।

* * *

ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ (ਸਪਤਾ) ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ, ਅਹਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪਾਪ ਹੈ।

* * *

ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲ ਮਿਲੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਦਿੱਲ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਹੋ, ਹੇ ਦਾਤਾ, ਤੂੰ ਜਿਸ ਰੂਪ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਮ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰ।

* * *

ਰੱਬ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ।

* * *

ਜਿਸ ਔਰਤ ਦੀ ਕੋਖ ਨੇ ਮੁਰਸ਼ਦ, ਮਹਿਰਮ, ਮੁਰੀਦ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿੱਤਰਤਾ ਕਰੇਗਾ ਸੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਿਹਰਬਾਨ ਰਹਾਂਗਾ।

* * *

ਅਪਣੀ ਜੀਭ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਮਤ ਆਖੋ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਿਠਾ ਬੋਲੋ। ਇਹ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਹੈ।

* * *

ਝੂਠ ਬੇਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਬੇਕਸੂਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾਣਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠ ਬੋਲਕੇ ਕਿਸੇ ਬੇਕਸੂਰ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਵੀ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਕਰੋ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਏ ਹਾਂ! ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ
ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਮਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ
ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

* * *

ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਰਾਹਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹਨ ਅਤੇ
ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਘੱਟ ਹਨ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣੋ, ਆਪ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲਭੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਰਾ
ਈਸ਼ਵਰ ਦੇਵੇਗਾ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ! ਗਏ ਹੋ ਪਰ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ ਉਸ
ਦਿਨ ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣਗੇ।

* * *

ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਲਾਦ ਜਾਂ ਪੰਨ ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ
ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ।

* * *

ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਰੱਬ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

* * *

ਗੁਰਬਾਣੀ, ਕੁਰਾਨ- ਏ- ਇਲਮ, ਬਾਈਬਲ, ਰੀਤਾ, ਰਾਮਾਇਣ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ
ਉਟ ਆਸਰੇ ਅਤੇ ਸਹਾਰੇ ਹਨ ਜਿਸੰ ਦਿਨ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ
ਕਰ ਦੇਵੇਗੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਸਿਰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ
ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

* * *

ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਰੀਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗਿਰਾਇਆ ਹੈ
ਉਹ ਤੁਸੀ ਹੋ।

* * *

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਦਾਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਯਸ਼, ਮਾਨ ਨਹੀ ਸਾਂਭ ਸਕਦੇ ਤਾਂ
ਉਸ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਮਾਇਆ ਵੀ ਨਹੀ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇਗੇ ਜੇਕਰ ਮਿਲ ਵੀ ਗਈ
ਤਾਂ ਐਬਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਵੇਗੇ।

* * *

ਪੁਰਨ ਸੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਉਣ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ ਬਲਕਿ ਉਹ
ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜਾ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿਲਵਾਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਨਾ ਭਗਤੀ ਕਰੋ, ਨਾ ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਨ ਕਰੋ! ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ
ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੇਕ ਕਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨੇਕ ਬਣ ਜਾਓ, ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰ
ਲਵੇਗਾ।

* * *

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਿਕ
ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਆਉ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀ ਖੁਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ
ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਕੋ।

* * *

ਗੱਬ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀ ਚਲਾਉਦਾ ਉਹ ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ
ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ
ਤੁਹਾਡੀ ਨਾ ਸਮੁੱਝੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀ।

* * *

ਖੁੱਦ ਕਮਾਉ ਅਤੇ ਜੱਗ ਵਿਚ ਵੰਡੋ ਇਹ ਰਹ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਹੈ, ਖੁੱਦ ਖਾਉ
ਅਤੇ ਬਚੇਆ ਹੋਇਆ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੋ ਇਹ ਰਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਹੈ।

* * *

ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਪਾਖੰਡ ਛੱਡਕੇ ਇਕ ਪਾਖੰਡ ਅਪਣਾਉ ਉਹ ਹੈ ਰੱਬ ਦਾ ਸੱਚਾ
ਨਾਮ ਜਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ।

* * *

ਰੱਬ ਕੋਈ ਜਾਤੀ ਨਹੀਂ, ਜਾਤੀ ਕੋਈ ਰੱਬ ਨਹੀਂ।

* * *

ਸੱਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ, ਝੂਠ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ
ਵੈ ਨਹੀਂ ਤੇ ਬੁੱਝ ਜਾਓ! ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦੀਵੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਤਾ ਹਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਜਗਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਨੀਆਂ
ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

* * *

ਐਲਾਦ ਅੱਲਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਐਲਾਦ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਸਾਦ ਹੈ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਮਾਣ, ਪੂਜਾ-ਪਾਠ, ਪੈਸਾ
ਜਾਂ ਨਾਮ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਫਾਦਾਰੀ ਦਾ ਹੋਵੇ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਬੜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਪਰ ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਤੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ, ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ
ਭਰੀ ਪੂਜਾ ਦਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ
ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਗ
ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ ਚੰਦ ਘੜੀ ਦਾ ਸੁਖ ਅਤੇ ਚੰਦ ਘੜੀ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਇਆ ਵੀ ਅਜਰ ਅਮਰ ਹੈ ਜੋ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਇਹਨ ਪੱਵਿਤਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਛੁਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮਾੜੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

* * *

ਮੇਰਾ ਰੱਬ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭੁਲਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੱਸ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਸੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

ਜਿਹਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਉਹਨੇ ਹੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਤ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਜੀਵ! ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜੀ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬੱਕ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਦੀਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦਇਆਵਾਨ ਅਤੇ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਦੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਦ੍ਰਾਨਵ ਨਹੀਂ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਬੰਦੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜ ਤੱਤ (ਹਵਾ, ਅੱਗ, ਪਾਣੀ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਟੀ) ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਲ ਖਤਮ
ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੋ।

* * *

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਸੱਚ ਸੁਣਨ
ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ! ਰੱਬ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਾਇਕ
ਹੋਵੇਗਾ।

* * *

ਜੋ ਦੁੱਖ ਰੱਬ ਆਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਵੀ ਆਪ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਦੁੱਖ
ਜੀਵ ਆਪਣੀ ਬਾਹਰੀ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਆਰਬਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ
ਆਪ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਇਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨੇਕ ਸਾਬੀ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ।

* * *

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਇਆ ਸੰਸਾਰਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਸਾਡਾ
ਫਰਜ਼ ਹੈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਦੀ ਮਦੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਜੀਣਾ।

* * *

ਜਿਸ ਜੀਵ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਨਾਮ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁੱਸਾ, ਨਿੰਦੀਆਂ ਚੁਗਲੀ
ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

* * *

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਲ ਇਕ ਉਗਲੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਤਿੰਨ ਉਗਲੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣ
ਬੁਰੇ ਹੋ।

* * *

ਸੱਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਮ ਵਿਚ ਆਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸੋ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਯਕੀਨ
ਲੈ ਆਉ, ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਓ। ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ
ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਨੇ ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇ
ਖਾ ਆਖਦੇ ਹਨ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਾ ਚਲ ਜਾਵੇ
ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਨਾਲਾਈਕ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ
ਵੀ ਨਾ ਪਾਲੇ।

* * *

ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਫਿਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਸਤੇ ਭੱਜਦੇ
ਫਿਰਦੇ ਹੋ।

* * *

ਰੱਬ ਦੇ ਵੱਲ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤੇ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ! ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ
ਟਕਾਣੇ ਹੋਰ ਬੜੇ ਹਨ! ਇਹਨਾਂ ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਮਹਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

* * *

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੌਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਜਾਈਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲੱਗੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਦਾ ਦਿੱਤਾ
ਹੋਇਆ ਯਾਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੰਭਲਿਆਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਸੰਭਲੇਗਾ।

* * *

ਲਹੂ ਦੇ ਰਿਸਤੇ ਸਭ ਦਿਖਾਵੇ ਹਨ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਿਸਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਛਾਈ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* * *

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ
ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਰਹਬੱਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਕੱਝ ਜਾਂ ਜਿੱਦ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਮਨਾ ਲਵੇ, ਬਰਾਬਰੀ ਨਾ ਕਰਾਂ ਰਾਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

* * *

ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

* * *

ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬੇ-ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹੈ।

* * *

ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ (ਪੌਖਾ) ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ।

* * *

ਮੱਦਦ ਉਸ ਦੀ ਕਰੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਸੇ ਜਾਣਕਾਰ ਦੀ ਮੱਦਦ ਮੱਦਦ ਨਹੀਂ ਅਹਿਸਾਨ ਹੈ।

* * *

ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੰਚਨ ਨਾ ਬਣੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸੇਵਕ-ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੇ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਨਾ ਬਣੇ।

* * *

ਸੱਚੀ ਸੁਹਬਤ ਦਾ ਨਿਖਾਰ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ਛੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੋਭਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਤਾਜ਼।

* * *

ਜਿਸ ਇਨਸਾਨ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੱਥ ਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ
ਦੇ ਕੰਡੇ ਵੀ ਛੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

* * *

ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਕਾਮ, ਕਰੋਧ, ਲੋਬ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਰੋਗ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਹ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਗ ਰੱਬ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਬੂਲ
ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਗ ਜਾਵੇ।

* * *

ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਾਕੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨੇਕ ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ
ਚਲਦੀ ਹੈ।

* * *

ਰੱਬ ਦੀ ਸੱਚੀ ਯਾਦ ਹੀ ਉਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਦਾਸ
ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ।

* * *

ਸੱਚ ਦੀ ਮੌਤ ਮਰਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ੋਭਾ ਹੈ ਪਰ ਝੂਠ ਦੀ ਮੌਤ ਇਕ
ਕੌੜ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ (ਟੱਬਰ)
ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

* * *

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਸਾਡੀ ਰਿਆਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੀ
ਸਿਆਸਤ ਹੈ।

* * *

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥ ਦੇਵਾਂਗੇ।

* * *

ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੋਂ ਵਿਛੱਡਣ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦੁੱਖ
ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਦਕ, ਸੰਤੋਖ, ਰੱਬ ਦੀ ਰਜਾ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ
ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਖੇਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ 'ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਦਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉਹ
ਜੱਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਰਨ ਸਵਾਰ ਲਵੇਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਰੱਬ ਹੈ।'

* * *

ਜਿਵੇਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਜ਼ਹਿਮ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਪਿਆ
ਹੋਇਆ ਮਰੀਜ਼ ਇਹ ਵੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਂਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇ। ਉਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਘਰ 'ਸਚਖੰਡ' ਜਾਣ ਨੂੰ ਬੇਤਾਬ ਹੈ।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦਵਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਵਾਈ
ਨਹੀਂ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਦੀ
ਉਸਤਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ।

* * *

ਕਈ ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿੱਖੇ ਘਮੰਡੀ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਰੱਬ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ
ਰੱਬ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਰੱਬ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਜੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

* * *

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨ-ਪੁੰਨ, ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤੇ
ਹੋਏ ਪਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਧੁਲਦੇ। ਰੱਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਹੀ।

* * *

ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਤੁਖਮ (ਅੰਸ਼) ਪਿਤਾ ਦਾ, ਤਾਮੀਰ (ਬਨਾਵਟ) ਮਾਂ ਦੀ ਅਤੇ
ਸੇਹਬਤ (ਸੰਸਕਾਰ) ਸੰਗਤ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* * *

ਦਿੱਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਬਰ, ਸਿਦਕ, ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ।

* * *

ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰੁਪਇਆ ਤਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੱਬ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਗੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਨੂੰ ਨੇਕ ਰਸਤੇ ਉਤੇ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਰਸਤੇ ਉਤੇ।

* * *

ਰੱਬ ਅਤੇ ਜੱਗ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਚ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਿਆਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਏਨ੍ਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੈਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

* * *

ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭੋ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋ।

* * *

ਸਚਖੰਡ ਨਾਨਕ ਧਾਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸੋਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਗਾ, ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰਜ਼ਾ, ਮੌਜ, ਮਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਰੱਬ ਹੋ।

* * *

ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਾਇਕ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ, ਸੰਤ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਚਲਣ ਲਾਇਕ ਹਿੰਮਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

* * *

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪੁਕਾਰ ਮੇਰੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖੇ ਹਨ ਨਾ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਾਇਮ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ

* * *

ਮੇਰੇ ਦਾਤੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਿਲਕ ਮੇਰਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ
ਇਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ਹਾਂ।

ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਸ